

αί πρόσδοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἡ πίστις τοῦ ἔθνους ἦσαν ἐνυπόθηκα ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἴδου ποῦ ὁ ῥοῦς τῶν περιστάσεων καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς πάλης ὠδήγησαν ἱεράρχην φύσει εὐσεβῆ καὶ τίμιον, ὅστις ἐνεκαίνισε τὴν πατριαρχεῖαν του, προσκαλέσας σύνοδον, ὅπως ἐξαλείψῃ τὴν σιμωνίαν. Ἐν ταῖς θλιβεραῖς ταύταις περιστάσεσιν ὁ Ἱερεμίας ἐποίησετο ἐκ νέου πάνδημον ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν πατριῶν γενικὸς συμβιβασμὸς ἐπηκολούθησε, καὶ πάντες ἐπεδόθησαν πρὸς ἐπούλωσιν τῶν κοινῶν πληγῶν ὁ Θεόκλητος ἀπεστάλη πρὸς συλλογὴν χρηματικῶν κεφαλαίων εἰς Γεωργίαν, καὶ ὁ Παχώμιος εἰς Κύπρον καὶ Αἴγυπτον. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ πατριάρχης ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ μᾶλλον μεμακρυσμένον καὶ νέον ταξίδιον, τὸ τῆς Μοσχολίας. Ὑπελόγιζεν ὅτι θὰ ἀνωρθώσῃ τὰς ὑποθέσεις του διὰ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ μεγάλου δουκός.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΑΜΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΑΞΕΙΔΙΩ

Τῶν ἀρραβῶνων τελεσθέντων καὶ τοῦ χρόνου οὕτως εἰπεῖν τῆς δοκιμασίας παρελθόντος ἂν δὲν ἐπέλθῃ ἀπροσδόκητόν τι, ἐξ οὗ νὰ προέλθῃ ἡ διάρρηξις τῶν σχέσεων τῶν συζευχθησομένων ὀρίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν θέλει τελεσθῇ ὁ γάμος, ἡ ἐπισφράγις δηλ. τῆς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐκδηλωθείσης ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως.

Περὶ τὸν δ' ἴσως νὰ προσθέσωμεν ὅτι προτιμᾶται, ὡς συνήθως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μέρεσι καὶ ἰδίως τοῖς χωρίοις, ἡ Κυριακὴ, διότι οὕτω πάντες θέλουσι μετάσχη τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μικραῖς ταύταις κοινωνίαις, ἔνθα εἰσέτι ἐπικρατεῖ ἡ ἀγνότης τῶν αἰσθημάτων, ἔνθα δὲν εἰσεχώρησεν εἰσέτι ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἐξαχρείωσις, τοιαύτη ἑορτὴ δι' ἧς συνενοῦται ἡ τύχη δύο ὑπάρξεων δὲν εἶνε ἀδιάφορος διὰ τοὺς λοιπούς· εἶνε ἑορτὴ γενικὴ καθ' ἣν πάντες χαίρουσι ἢ χαρὰ δ' αὕτη δὲν εἶνε φαινομενικὴ καὶ πρὸς ἐπίδειξιν, ἀλλ' ἀληθὴς καὶ ἐνδόμυχος· ἐγὼ τοῦλάχιστον δύναμαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὁσάκις παρευρέθην εἰς γαμηλίους ἑορτὰς ἰδίως τῶν χωρίων συνεκινήθην παρατηρῶν τὴν χαρὰν τῶν διαχεομένην ἐπὶ τοῦ προσώπου ἂν οὐχὶ πάντων ἀλλὰ τῶν πλειοτέρων. Ἄλλως τε ὑπάρχει καὶ ἕτερος λόγος, ὅτι ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τῆς κοινωνίας πάντες σχεδὸν συνδέονται διὰ ποιᾶς τινος συγγενείας.

Ἐκλέγουσι λοιπὸν, ὡς ἔφθην εἰπὼν, τὴν Κυριακὴν, καθότι κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας δὲν εἶνε δυνατόν εἰς πάντας ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν νὰ λάβωσι μέρος· δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν ἀφοσιώσεώς των, ὅτι θέλουσι τὴν κατὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Κυρίου ἡμέραν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου, ὅπως οὕτω δοθῇ κῦρος μείζον τῇ ἱεροτελεστίᾳ ταύτῃ.

Ἐν τοσοῦτῃ ὅλῃ ἡ ἐβδομάς ἡ πρὸ τῆς Κυριακῆς δὲν ἀμοιρεῖ ἑορτῶν καὶ διασκεδάσεων συναφῶν πρὸς τὴν τῆς ἡμέρας ταύτης.

Τὴν Τρίτην λ. χ. λαμβάνει χώραν ἡ ἑορτὴ καθ' ἣν πᾶν οὐν τὰ προζύμια τοῦτέστι τὴν ζύμην τοῦ ἄρτου, ὅστις θέλει χρησιμεύσῃ κατὰ τὰ γεύματα τοῦ γάμου γίνεται δὲ ὡς ἐξῆς· περὶ τὴν δειλὴν συνέρχονται οἱ συγγενεῖς καὶ φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης τὸ ἄλευρον τὸ ὁποῖον κρισαρίζει παῖς τις ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται νὰ μὴ εἶνε ὀρφανὸς πατρός ἢ μητρός, διότι τοῦτο δυνατόν νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῶν συζευχθησομένων. Ἐκτὸς τοῦ παιδὸς τούτου παρακάθηνται καὶ 2 ἕτεροι. Κατὰ τὴν ὄραν τῆς ζυμώσεως ἡ ἐγγχώριος μουσικὴ συνισταμένη ἐκ τετραχόρδου καὶ κιθάρας, ὀργάνων δι' ὧν ἀποτελεῖται πασῶν σχεδὸν τῶν ἐπαρχιῶν ἢ ὀρχήστρα ἀνακρούει ἤχους διαφόρους, ἐν ᾧ οἱ παῖδες ψάλλουσι· ἀπαντῶσι δὲ αὐτοῖς ἡ νύμφη καὶ ἡ μήτηρ της.

Παῖδες

Σίτα σίτα τᾶλευρα
κιόφρατα τὰ προζύμια
καὶ κείνος ποῦ τ'ἀνάπιανε
μὲ μάνα μὲ πατέρα.

Νύμφη.

Εὐχήσου με μανοῦλά μου
τὰ πρῶτα μου προζύμια.

Μήτηρ

Ἢ εὐχή μου μετασένα
καὶ Παναγιὰ παρθένα.

Τὸ ἔσσημα τοῦτο λέγεται τρεῖς, μεθ' ὃ οἱ συγγενεῖς βίπτουσιν ἐπὶ τῆς ζύμης διάφορα νομίσματα ἕκαστος ἀναλόγως τῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων του· ἐννοεῖται δὲ ὅτι πάντες φιλοτιμοῦνται ὅπως ἐπιδείξωσι τὴν γενναιοδωρίαν των. Ἐν τούτοις ἐπὶ τῇ θέξ τῶν βίπτομένων χρημάτων ὁ πρῶτος παῖς προσπαθεῖ, βυθίζων τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τοῦ ἀγγείου, ἐν ᾧ εὐρίσκειται ἡ ζύμη, νὰ λάβῃ τὰ νομίσματα διὰ τοῦ στόματός του· τὰ ἐναπομείναντα δὲ, ἂν τυχὸν δὲν κατορθώσῃ νάνασῃ πάντα, ἀνήκουσιν αὐτοδικαίως τοῖς συναδέλφοις του. Μετὰ τὸ πέρας τῶν διατυπώσεων τούτων παρατίθεται τράπεζα καὶ οἱ συνδαιτημόνες διασκεδάζουσι θύοντες ἀφθόνους σπονδὰς τῷ Βάκχῳ μέχρι βαθείας νυκτὸς κατὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ ὀρέξεις τῆς πλειοψηφίας. Λαμβάνει δὲ χώραν ἡ τελετὴ αὕτη ἐν ἐνὶ οἴκῳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς νύμφης, ὅπως οὕτω λαμπρότερον τελῆται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν οικογενειῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὴν Τρίτην ἦν, ὡς φαίνεται, δὲν φοβούνται ὡς ἀποφράδα, ἀφ' οὗ ὁ κατ' αὐτὴν ζυμούμενος ἄρτος θέλει χρησιμεύσῃ πρὸς τροφήν κατὰ τὰς εὐτυχεστέρας ἡμέρας τοῦ βίου των, ἂν εἶνε δυνατόν νὰ ὀνομάσῃ τις τὸν γάμον ὡς τὴν εὐτυχεστέραν ἐποχὴν τοῦ βίου, καθότι ὑπάρχουσι γινῶμαι καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐνός καὶ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ὅσον τὸ

καθ' ἡμᾶς, εἰ καὶ πόρρω εἰσέτι ἀπέχομεν τοῦ σημείου τούτου, ἀποφαινόμεθα ὅτι εἶνε ἢ σχετικῶς εὐτυχεστέρα στιγμή τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, διότι κατ' αὐτὴν τοῦλάχιστον ἐπικρατεῖ εὐδία ἐν τῷ ὀρίζοντι τοῦ τῶν μελανῶν νεφῶν τῶν ἐπιφερόντων τὴν θύελλαν καὶ τὴν καταστροφὴν μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀναφαινόμενων.

Ἄλλ' ἄς φιλοσοφήσωσιν ἄλλοι μᾶλλον πεπειραμένοι καὶ εἰδημονέστεροι περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ γάμου ἢ περὶ τοῦ ἐναντίου· ἡμεῖς δὲ συνεχίσωμεν τὴν διήγησιν.

I. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ.

(ἔπεται συνέχεια)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ φλύαρος λέγει ὅτι γνωρίζει, ὁ ἀνόητος ὅτι σχεδὸν δὲν γνωρίζει, οἱ νέοι ὅτι πράττουσιν, οἱ γέροντες ὅτι ἔπραξαν, οἱ μωροὶ ὅτι θὰ πράξωσιν.

* *

Ὁ ἄσωτος ἔλεγέ ποτε εἰς τὸν φιλάργυρον :

— Τὰ χρήματα εἶναι στρογγυλὰ διὰ νὰ κυκλοφορῶσι.

— Μπα! ἀπεκρίθη οὗτος· τὰ χρήματα εἶναι ἐπίπεδα διὰ νὰ σωρεύωνται.

* *

Ὁ Παλλιάδης βλέπων διερχόμενον τὸν ἱατρὸν τοῦ ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον· εἰς τὸν ἐρωτήσαντα τὴν αἰτίαν : Ἐντρέπομαι νὰ τὸν βλέπω, λέγει, διότι ἔχω τόσον καιρὸν ν' ἀρρωστήσω!

* *

Ἐμπορὸς τις ἐξέδωκεν εἰς βάρους ἐμπορίου τυφλοῦ συναλλαγματικὴν ὁ Παλλιάδης διίσχυριζέτο ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη δὲν ἔπρεπε νὰ πληρωθῆ ὡς οὐσα ὄψεως.

Ὁ Παλλιάδης, κατ' ἐντολὴν τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου του, μετέβη εἰς τὴν πόλιν ὅπως παραγγείλῃ εἰς καλὸν τινα ζωγράφον εἰκόνα παριστώσαν τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀαρῶν, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου. Ὁ ζωγράφος εἰς δὲν ἀπηθύνθη ἠρώτησε πῶς ἤθελον νὰ παραστήσῃ τὸν ἅγιον, ζῶντα ἢ νεκρὸν. Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐπέβαλεν εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν τὸν Παλλιάδην, ὅστις τέλος εἶπε : Καλλίτερα νὰ τὸν κἀνης ζωντανόν· ἂν πάλι καὶ τὸν θέλουν πεθαμμένο, ἔμπορὸν νὰ τὸν σκοτώσουν!

* *

Ὁ ἱατρὸς ἐρωτᾷ τὸν Παλλιάδην πῶς τῷ ἐφάνη τὸ λουτρὸν τὸ ὁποῖον τῷ διέταξεν. — Ὅλιγον ὑγρὸν, ἀποκρίνεται οὗτος.

* *

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε : « Δὲν γνωρίζω ἄλλο μέρος ὅπου γίνονται περισσότερα πράγματα παρ' ὅσα εἰς τὸν κόσμον ».

* *

Ὁ αὐτὸς ἐπίσης : « Ἦθελα νὰ εὕρισκον ἓνα τόπον, ὅπου δὲν ἀποθνήσκουσι ποτέ· θὰ ἐπήγαινα ἐκεῖ νὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου ».

* *

Ἴδου μία διαθήκη λακωνικῆ : « Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος : δὲν ἔχω τίποτε ὀφείλω πολλὰ, ἀφίνω τὸ ὑπόλοιπον εἰς τοὺς πτωχοὺς ».

* *

Εὐσεβὴς τις πλήρης χριστιανικῆς ὑποταγῆς φοβούμενος μήπως κάμῃ πρὸς τὸν Θεὸν ἀδιάκριτόν τινα αἴτησιν ἠρκεῖτο καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ 24 γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου, προσθέτων εἶτα : Ἴδου τα ὅλα, Θεέ μου, κατὰταξέ τα τώρα, ὅπως θέλῃς ».

* *

— Ὡ ἀγαπητὴ μου, ἀνέκραζεν νέος ἐραστής, τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν θὰ μοὶ εἴπητε λόγους ἀπελπιστικούς θὰ φωνεθῶ πρὸ τῶν ποδῶν σας.

— Καὶ τὴν δευτέραν ; ἠρώτησεν ἡ δεσποινίς.

* *

Ἄλλος ἐραστής συνειθίσας νὰ ἱκανοποιῇ πάσας τὰς ἰδιοτροπίας τῆς ἐρωμένης του καὶ βλέπων αὐτὴν παρατηροῦσαν μετὰ προσοχῆς ἐν ἄστρον, λέγει : « Μὴ τὸ παρατηρῆτε τόσον, φιλάττη μου· δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ δῶσω ».

* *

Δύω παιδία παρετήρουν μετὰ προσοχῆς εἰκόνα παριστώσαν τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὕαν ἐν τῇ ἀδამιάτῃ αὐτῶν περιβολῇ. — Ποιὸς εἶν' ὁ ἄνδρας ; ἐρωτᾷ ἡ μικρὰ τὸν ἀδελφόν της. — Πῶς θές νὰ τὸ ξέρω· μήπως εἶναι ντυμένοι ; ἀποκρίνεται οὗτος.

* *

Πατὴρ ἐπιπλήττει τὸν υἱὸν του. ὅστις ὅμως, ὀλίγον φροντίζων περὶ τῶν λόγων του, ἐνασχολεῖται εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν εἰς τινα ὀπὴν εἰσερχομένων μυρμηγκῶν.

— Τί σκέπτεσαι, ἄθλιε, ἐν ᾧ ἐγὼ σοῦ ὀμιλῶ ;

— Ἄ! πατέρα, ἂν ἔμβαινε ἀκόμη ἓνα θὰ ἦσαν σωστὰ πενήντα.

* *

Βνήθεια, βοήθεια, λοχαγέ ! ἐφώναξε στρατιώτης, τρέξτε ! κρατῶ ἓναν αἰχμάλωτον.

— Λοιπὸν, φέρε τον ἐδῶ !

— Αὐτὸ θέλω κι' ἐγώ, μὰ ἔλα ποῦ δὲ μ' ἀφίνει νὰ φύγω !

* *

Σκέψις Παλλιάδου. « Καλὰ ἔκαμ' ὁ Θεὸς ποῦ ἔβαλε τὸ θάνατο, στὸ τέλος τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ χῆ κανεὶς καιρὸν νὰ προετοιμασθῇ ».

* *